

FORUM

VIDA RELIGIOSA • CATALUNYA 2020

Dues maneres d'afrontar -lo

A partir d'un text d'Ignasi Hazim, metropolita ortodox de Lattaquié, 1968

Sense l'Esperit Sant		Amb l'Esperit Sant
<p>Sense l'Esperit Sant, Déu és lluny; Crist es troba en el passat; l'Evangelí és lletra morta; l'Església, una simple organització; l'autoritat, despotisme; la missió, propaganda; el culte, una evocació, i la vida cristiana, una moral d'esclaus.</p>		<p>Però, en l'Esperit Sant i en permanent comunió amb ell, el cosmos queda elevat i gemega en els dolors de part del Regne; l'home es manté en lluita contra la carn; Crist ressuscitat és present; l'Evangelí és poder de vida; l'Església significa comunió trinitària; l'autoritat és un servei alliberador; la missió és una nova Pentecosta; la litúrgia és memorial i anticipació, i tota la vida cristiana queda deïficada.</p>
<p>Sense l'Esperit Sant, Déu no solament és lluny, sinó que és infinita llunyania. És l'Absolut, etern i inaccessible, Creador i Senyor, que inspira respecte i fins i tot por.</p>		<p>Tanmateix, amb l'Esperit Sant i gràcies a ell, Déu és proximitat infinita, infinita Tendresa, Amor-Amistat, Presència viva, Misericòrdia entranyable, Trinitat-Família, misteriosa Llar, el gran Amic de l'home, que vol la seva plena realització humana, com a actiu col·laborador seu, i que respecta tremolosament la seva llibertat. Per això, la nostra actitud fonamental davant ell és l'adoració estremida, la fe en el seu Amor, la il·limitada confiança, la docilitat activa, l'adhesió incondicional, la cooperació responsable i la lloança agraïda. L'adoració no és esclavitud sinó l'èxtasi de l'amor.</p>